

[Villemoes.]

er og bør ifølge hele sin Struktur være et Eksportland. Vore Betingelser derfor er afgjort gode. Men det er selvsagt, at Eksporten ikke kan fremmes, medmindre der ogsaa foregaar Import her til Landet. Det vilde have været en økonomisk stor Fordel, dersom vi i de senere Tider havde kunnet forsyne os til skal vi sige moderate Priser i meget større Udstrækning, end det skete forud for den 1. September, selv om jeg udmærket godt ved, at vi har haft større Import i de sidste Maaneder før Krigens Udbrud, end vi havde paa samme Tid i Fjor. Selv ved Krigens Udbrud havde vi en Mulighed for at faa store Tilførsler af livsvigtige Varer, men den blev langtfra udnyttet, som den burde. Vi var i Besiddelse af en Valutareserve, og den høje Rigsdag gav Regeringen en meget vidtgaende Bemyndigelse til Sikring af Landets Forsyninger med nødvendige Varer, som det staar i Loven af 2. September, hvis første Paragraf, Stk. 1, lyder saaledes:

„Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til at iværksætte midlertidige Foranstaltninger med Henblik paa Landets Forsyning med nødvendige Varer, saasom at foretage Indkøb af Varer fra Ind- og Udland.“

En meget stor Bemyndigelse blev ved denne Lov givet, men efter min Mening er der tabt ikke helt smaa Chancer for Danmark ved, at vi ikke købte endnu mere ind ved Krigens Udbrud, og her hviler der et stort Ansvar paa det høje Ministerium og den højtærede Handelsminister, der benyttede Lejligheden til at føre disse store Varegrupper, der var paa Friliste, over til den bundne Liste. Den højtærede Handelsminister og ligesaa Socialdemokratiets nye Ordfører har i Dag omtalt den gode Gerning, som man derved gjorde, men jeg er nu af den modsatte Mening.

Praktisk talt al Danmarks Import er i Dag — man kan lige saa godt sige det, som det er — paa bunden Liste. Den højtærede Handelsminister nævnte to Tal, hvoraf det ene Tal viste, at ved de Overførsler, der er sket i Løbet af September og Oktober Maaneder, forhøjedes den bundne Listes Importværdi til 1342 Mill. Kr., medens den frie Listes nedsattes til 322 Mill. Kr., hvoraf 225 Mill. Kr. faldt paa Korn og Foderstoffer. Til Rest bliver altsaa 97 Mill. Kr. Nu kan det næppe blive et stort Problem, hvorvidt Korn og Foderstoffer er paa bunden Liste eller ej. Alle ansvarsbevidste, alle ansvarlige i vort Land vil sikkert mene, at vi er nødsaget

til at importere de Foderstoffer, som vi hvert Aar har Brug for til Udnyttelse i den animalske Produktion, som vi indtil Dato i det store og hele har levet af. Jeg hørte nok det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Fløtkjær) sige, at det var specielt for Landbrugets Skyld, vi skulde have denne Lov, men som jeg nævnte, er praktisk talt alt paa bunden Liste i Dag.

Jeg vil i den Forbindelse gerne pege paa, at der skete ikke nogen Skade, da vi i 1937 og 1938 foretog de omtalte store Overflytninger til den frie Liste i Henhold til Loven af 1937 efter en stor Indsats fra forskellig Side. Jeg erkender, at min Indsats ikke var særlig stor, men jeg erindrer ganske tydeligt et Underudvalg i det høje Landsting, hvor man drøftede disse Problemer, og hvor et nu afdød Medlem gjorde en stor Indsats sammen med det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Lange). Desværre er dette nu en Saga blot, men hvis Ministeren ikke modsiger mig, maa jeg have Ret, naar jeg hævder, at der skete ikke den mindste Skade ved disse Overførsler, der foregik ikke nogen utilbørlig Import, alt gik udmærket, idet der under rolige Forhold er en gammel Regel, som gør sig gældende, nemlig den, at Tilbud og Efterspørgsel nok skal afpasse sig efter hinanden.

Jeg ved meget godt, at af den Import paa 97 Mill. Kr., der endnu er fri, er en god Del Trælast. Det er udmærket, saa længe det kan gaa paa den Maade. Jeg ønsker ikke, at der skal føres mere over paa bunden Liste, end sket er. Jeg var tværtimod imod, at der blev ført saa meget over. Hele det System, som vi har levet under i saa mange Aar, og som Ministeren nu har Udsigt til at faa Lov til at fortsætte med i det kommende Kalenderaar, naar om faa Dage Lovforslaget er vedtaget i det høje Landsting, hele det System er mit Parti i høj Grad imod som Følge af den Maade, hvorpaa det praktiseres. Jeg vilde have ønsket, at Ministeren kunde have rost Administrationen og sig selv for den udmærkede Maade, som Loven var blevet praktiseret paa, og have fortalt os, hvor udmærket det havde virket, men jeg hørte saare lidt derom.

Vi kender alle de saa ofte omtalte Formaal, som man har tillagt Valutaloven, de er ogsaa nævnt her i Dag: de valutamæssige, de handelspolitiske og de beskæftigelsesmæssige Formaal, hvilket sidste paa andet Dansk vil sige de beskyttelsesmæssige Formaal, men Venstre har gentagende hævdet, at det er unaturligt, at de tre Formaal skal rodes ind i een Pulje. Det bliver derved ikke alene umuligt for Læg-